

„MÕTISKLUS „ G.Podelski / H.Karmo

Laine laine järel randa kandub,
seal siis jõuetuna liiva vaob
nagu lubadus, mis kergelt antud,
nagu töötus petlik, mis kaob.

REFR.: Igas hetkes peitub head ja halba,
seal, kus lõpeb, seal ka algab tee.
Meri kustutab kord jäljed kaldalt,
aga hinges püsivad need.

Kostab sosin üle vaikse mere,
suurel kivil käsi hoiab kätt.
On see kohtumise rõõmus tere,
on see nukker hüvastijätt?

REFR.: